

FAYDALI DUALAR*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

l'lemû eyyühe'l-ihvân... Inne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

أَلَا أَعْلَمُكَ مَا عَلَّمَنِي جِبْرِيلُ إِذَا كَانَتْ لَكَ
حَاجَةٌ إِلَىٰ بَخِيلٍ شَحِيحٍ أَوْ سُلْطَانٍ جَائِرٍ
أَوْ غَرِيمٍ فَاحِشٍ تَخَافُ فُحْشَهُ فَقُلْ اَللّٰهُمَّ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَبِيرُ وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ
الذَّالِلُ الَّذِي لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ
سَخِّرْ لِي فُلَانًا كَمَا سَخَّرْتَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَىٰ

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

وَلَيْنٌ لِي قَلْبُهُ كَمَا لَيِّنْتَ الْحَدِيدَ لِدَاوُدَ

فَإِنَّهُ لَا يَنْطِقُ إِلَّا بِإِذْنِكَ نَاصِيَتُهُ فِي

قَبْضَتِكَ وَقَلْبُهُ فِي يَدِكَ جَلَّ ثَنَاءُ

وَجْهِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

(الديلمى عن أنس)

RE. 168/1 (Elâ üallimüke mâ allemenî cibrîlü? İzâ kânet leke hâcetün ilâ bahîlin şahîhin, ev sultânin câir, ev garîmin fâhişin tehâfu fuhşehû, fekul: Allâhümme inneke ente'l-azîzü'l-kebîru, ve ene abdüke'd-daîfü'z-zelîlü'llezî lâ havle ve lâ kuvvete ilâ bike; allâhümme sahhir lî fülânen, kemâ seharte fir'avne li-mûsâ, ve leyyin lî kalbehû kemâ leyyente'l-hadîde lidâvude, feinnehû lâ lentıku illâ bi-iznike, nâsıyetühû fî kabdatike, ve kalbühî fî yedik celle senâü vechike yâ erhame'r-râhimîn.)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

“—Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Seyyidü's-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râsalevât!
[Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin
ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın
serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine
cümlemizi nâil eylesin...

Geçen ki dersten kalan duaları bir tekrar
edeyim size.

a. Zararı ve Hastalığı Gideren Bir Dua

İnsanları bütün dert, bela, sıkıntı, meşakkat
ve zorluklardan kurtaran bir dua...

İbnü's-Sünnî, Ebû Hüreyre RA'dan rivayet
etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar
ki:¹

أَلَا أَعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ تُذْهِبُ عَنْكَ الضَّرَّ
وَالسَّقَمَ قُلْ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا
يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا

(ابن السنن عن أبي هريرة) (السراء: ۱۱۱)

¹ İbnü's-Sünnî, *Amelü'l-Yevm ve'l-Leyleh*, c.III, s.47, no:545;
Ebû Hüreyre RA'dan

Kenzü'l-Ummâl, c.II, s.125, no:3444; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V,
s.478, no:4526.

RE. 167/6 (*Elâ üallimüke kelimâtin tüzhibü anke'd-durra ve's-sekame? Kul: Tevekkeltü ale'l-hayyi'llezî lâ yemûtü, ve'l-hamdü li'llâhi'llezî lem yettehiz veleden, velem yekün lehû şerikün fi'l-mülki, velem yekün lehû veliyyün mine'z-zülli ve kebbirhu tekbîrâ.*) (*Elâ üallimüke kelimâtin tüzhibü anke'd-durra ve's-sekame*) “Sana bazı kelimeler öğreteyim mi ki, senden zararı ve hastalığı gidersin? (*Kul*) Şöyle de:

(*Tevekkeltü ale'l-hayyi'llezî lâ yemûtü*) “Ölümsüz ve daimî hayat ile diri olan Allah’a tevekkül ettim. (*Ve'l-hamdü li'llâhi'llezî lem yettehiz veleden*) Hamd o Allah’a mahsustur ki, oğul edinmedi, (*velem yekün lehû şerikün fi'l-mülki*) ve hakimiyetinde ortağı yoktur; (*velem yekün lehû veliyyün mine'z-zülli*) acizlikten dolayı bir yardımcıya da ihtiyacı yoktur. (*Ve kebbirhu tekbîrâ*) Tekbir getirerek onun şanını yücelt!”

Bunu öğrenin ve çocuklarınıza da öğretin.

İkincisi; bu duaları okuyan kimselerin Allah-u Teâlâ kendilerini fakih yapar ve okuduklarını bir daha unutmazlar.

b. Allahım Ben Zayıfım, Beni Güçlendir

Taberânî, Abdullah ibn-i Amr ibnü'l-As RA'dan; İbn-i Ebî Şeybe, Ebû Ya'lâ ve Hâkim, Büreyde el-Eslemî RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

أَلَا أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ مَن يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا
 يُعَلِّمُهُنَّ إِيَّاهُ ثُمَّ لَا يُنْسِيهِ إِيَّاهُنَّ أَبَدًا قُلْ
 اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ فَقَوِّ فِي رِضَاكَ ضَعْفِي
 وَخُذْ إِلَى الْخَيْرِ بِنَاصِيَتِي وَاجْعَلِ الْإِسْلَامَ
 مِنْتَهَى رِضَايَ اللَّهُمَّ إِنِّي ضَعِيفٌ فَقَوِّنِي وَإِنِّي
 ذَلِيلٌ فَأَعِزَّنِي وَإِنِّي فَاقِرٌ فَارْزُقْنِي

(طب. عن ابن عمرو؛ ش.ع.ك. عن بريدة)

RE. 167/3 (*Elâ üallimüke kelimâtin, men yüridi'llâhü bihî hayran yüallimühünne iyyâhü, sümme lâ yunsîhi iyyâhünne ebeden, kul: Allâhümme innî daîfun fe kavvi fî rıdâke da'fî, ve huz ile'l-hayri bi-nasiyetî, vec'alil-islâme müntehâ rıdâye; Allahümme innî daîfun fe kavvinî, ve innî zelîlün feizzenî, ve innî fakîrün fe'rzuknî.*)

² Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.708, no:1931; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VI, s.346, no:6585; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.I, s.187, no:158; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.X, s.268, no:29965; Beyhakî, *Deavâtü'l-Kebîr*, c.I, s.173, no:237; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.465, no:1891; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.X s.292, no:17424; Büreyde el-Eslemî RA'dan.

Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.X, s.285, no:17399; Abdullah ibn-i Amr ibnü'l-As RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.II, s.216, no:3831; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.266, no:1264.

(*Elâ üallimüke kelimâtin*) “Sana bazı kelimeler öğreteyim mi, (*men yüridi’llâhü bihî hayran yüallimühünne iyyâhü*) Allah bir kimseye hayır murad ederse, onları ona öğretir. (*Sümme lâ yunsîhi iyyâhünne ebeden*) Sonra onları ebediyyen unutturmaz.”

(*Kul*) De ki: (*Allâhümme innî daîfun*) “Allah’ım, hiç şüphe yok ki ben zaifim. (*Fekavvî fî rıdâke da’fî*) Benim za’fımı rızan hususunda güçlendir.”

(*Ve huz ile’l-hayri bi-nâsiyetî*) “Benim alnımdan tut, hayra ulaştır. Beni daima hayırlara çek, beni hayırlarda kullan! (*Vec’alil-islâme müntehâ rıdâye*) En son benim razı olacağım şey de İslâmiyet olsun.”

(*Allâhümme innî daîfün, fekavvinî*) “Ben zayıf bir kulum yâ Rabbi, beni kuvvetlendir. (*Ve innî zelîlün feizzenî*) Ben zelîlim, bana izzet ver. (*Ve innî fakîrün fe’rzuknî.*) Şüphesiz ben fakirim, bana rızık ihsan eyle...”

Hem Cenâb-ı Hak’tan kuvvet istiyor, hem zilletten kurtuluş, istiyor, hem de fakirlikten kurtulup, zengin olmayı istiyor ki, Cenâb-ı Hak mülkün sahibidir, hepsini ihsan eder.

c. Borçtan Kurtulmak İçin Dua

İnsanın ne kadar çok borcu olsa, bu duayı okuduğu takdirde bu borçların ödeneceğine dairdir. Hâkim ve Ziyâü’l-Makdîsî, Enes ibn-i Mâlik RA’dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

أَلَا أَعْلَمُكَ دُعَاءً تَدْعُو بِهِ لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ
 جَبَلٍ دَيْنًا لِأَدَّاهَا اللَّهُ عَنْكَ قُلْ يَا مُعَاذُ
 اللَّهُمَّ مَا لِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
 وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تُعْطِيهَا
 مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُهَا مَنْ تَشَاءُ إِرْحَمْنِي
 رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ

(ك. ض. عن أنس)

RE. 167/4 (*Elâ üallimüke duâen ted'û bihî, lev kâne aleyke mislü cebelin deynen leeddâhu'llâhü anke, kul yâ muàzü: Allâhümme mâlike'l-mülki tü'ti'l-mülke men teşâü, ve tenziu'l- mülke mimmen teşâü, ve tüizzü men teşâü ve tüzillü men teşâü, bi-yedike'l-hayri, inneke alâ külli şey'in kadîrun; rahmâne'd-dünyâ ve'l-âhireti, tu'tîhâ men teşâü, ve temneuhâ men teşâü, irhamnî rahmeten, tu'nînî bihâ an rahmeti men sivâke.*)

³ Taberânî, *Mu'cemü's-Sağîr*, c.I, s.336, no:558; Ziyâü'l-Makdîsî, *el-Ehâdîsü'l-Muhtâre*, c.III, s.137, no:2633; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.X, s.299, no:17442; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VI, s.229, no:15469; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.474, no:4519.

(*Elâ üallimüke duâen ted'û bihî*) “Sana bir dua öğreteyim mi ki, (*lev kâne aleyke mislü cebelin deynen leeddâhu'llâhü anke*) böyle dua ettiğinde, üzerine dağ gibi borcun da olsa, Allah sana onu ödettirir. Allah-u Teâlâ onun sebeplerini halk eder, seni o borçtan kurtarır.”

(*Kul yâ muâz*) Ey Muaz, şöyle söyle:

(*Allâhümme mâlike'l-mülki*) “Ey mülkün sahibi olan Allahım! (*Tü'ti'l-mülke men teşâü*) Sen mülkü dilediğine verirsin. (*Ve tenziu'l-mülke mimmen teşâü*) Sen mülkü dilediğinin elinden çeker alırsın. (*Ve tüizzü men teşâü*) Sen dilediğini aziz edersin, (*ve tüzillü men teşâü*) dilediğini ise zelil edersin. (*Bi-yedike'l-hayri*) Hayır yalnız senin elindedir. (*Inneke alâ külli şey'in kadîrun*) Şüphesiz sen her şeye kadırsın!”

(*Rahmâne'd-dünyâ ve'l-âhireti*) “Dünya ve ahiretin Rahman'ı olan Allahım! (*Tu'tîhâ men teşâü*) Sen dilediğine verirsin, (*ve temneuhâ men teşâü*) dilediğinden men edersin. (*İrhamnî rahmeten*) Bana öyle bir rahmet ihsan eyle ki, (*tu'nînî bihâ an rahmeti men sivâke*) o rahmetin, beni senden başkasının merhametinden müstağni kılsın.” Yani “Başkalarının bana acımasına meydan kalmasın. Senin acıman, rahmet etmen bana kâfi gelsin. Bana kimseye boyun büktürme!” demektir.

Bu duaları inşallah belleriz.

Şimdi bir hacı efendi kardeşimiz bir dua kitabı yazdı, onların içerisinde bu dualar var, inşallah elinize geçer.

d. Zâlime Karşı Okunacak Dua

Bugünkü dersimizde, Cebrâil AS'ın bir duasını daha Efendimiz ta'lim ediyor.

Deylemî, Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

أَلَا أَعْلَمُكَ مَا عَلَّمَنِي جِبْرِيلُ إِذَا كَانَتْ لَكَ
حَاجَةٌ إِلَى بَخِيلٍ شَحِيحٍ أَوْ سُلْطَانٍ جَائِرٍ
أَوْ غَرِيمٍ فَاحِشٍ تَخَافُ فُحْشَهُ فَقُلْ اَللّٰهُمَّ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَبِيرُ وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ
الذَّلِيلُ الَّذِي لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ
سَخِّرْ لِي فُلَانًا كَمَا سَخَّرْتَ فِرْعَوْنَ لِمُوسَى
وَلِيَّنِي لِي قَلْبَهُ كَمَا لَيَّنْتَ الْحَدِيدَ
لِدَاوُدَ فَإِنَّهُ لَا يَنْطِقُ إِلَّا بِإِذْنِكَ نَاصِيَتُهُ
فِي قَبْضَتِكَ وَقَلْبُهُ فِي يَدِكَ جَلَّ ثَنَاءُ
وَجْهِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

(الديلمى عن أنس)

⁴ *Kenzü'l-Ummâl*, c.VI, s.521, no:16815; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.483, no:4533.

RE. 168/1 (*Elâ üallimüke mâ allemenî cibrîlü? İzâ kânet leke hâcetün ilâ bahîlin şahîhin, ev sultânin câir, ev garîmin fâhişin tehâfu fuhşehû, fekul: Allâhümme inneke ente'l-azîzü'l-kebîru, ve ene abdüke'd-daîfü'z-zelîlü'llezî lâ havle ve lâ kuvvete ilâ bike; allâhümme sahhir lî fülânen, kemâ seharte fir'avne li-mûsâ, ve leyyin lî kalbehû kemâ leyyente'l-hadîde lidâvude, feinnehû lâ lentıku illâ bi-iznike, nâsıyetühû fî kabdatike, ve kalbühû fî yedik celle senâü vechike yâ erhame'r-râhimîn.*)

(*Elâ üallimüke mâ allemenî cibrîlü*) “Cebrail AS’ın bana öğrettiği bir şeyi sana öğreteyim mi? (*İzâ kânet leke hâcetün ilâ bahîlin şahîhin*) Senin cimri ve muhteris bir kimseye bir hacetin olduğu zaman; (*ev sultânin câir*) veya zalim bir sultana bir ihtiyacın olduğu zaman; (*ev garîmin fâhişin tehâfu fuhşehû*) veya bir borcun var ama adam yaman adam, istiyor parasını, seni görürse seni perişan edecek; (*fekul*) o zaman şöyle de:

(*Allâhümme ente'l-azîzü'l-kebîru*) “Allahım, sen gâlib ve her şeyden yücesin. (*Ve ene abdüke'd-daîfü'z-zelîlü'llezî lâ havle ve lâ kuvvete ilâ bike*) Ben ise zayıf ve zelil, çaresiz bir kulunum. Benim elimden bir şey gelmez. Her türlü güç ve kuvvet ancak sendendir.” İnsan kendi kusurunu, aczini itiraf edince öteki kimsenin hani nasıl hoşuna giderse, Cenâb-ı Hak da böyle kul aczini itiraf edince duasını kabul eder.

(*Allâhümme sahhir lî fülânen*) “Yâ Rabbi, filanca kimseyi bana müsahhar kıl! (*Kemâ sahharte firavne li-mûsâ*) Firavun nasıl Musa’ya teslim oldu, müsahhar oldu; bu adamı da bana müsahhar kıl! (*Ve leyyin lî kalbehû*) Bu adamın kalbini yumuşat, benim isteklerimi versin, yapsın! (*Kemâ leyyente’l-hadîde li-dâvûde*) Nasıl ki demiri Davud AS’in elinde pamuk gibi yaptın, o adamın kalbini de benim için yumuşat! (*Feinnehû lâ yentıku illâ bi-iznike*) O ancak senin izninle konuşabilir. (*Ve nâsıyetühû fi kabdatike*) Onun alnı senin kudret elindedir. (*Ve kalbühû fî yedike*) Onun kalbi de senin elindedir. (*Celle senâü vechike*) Senin zatının azameti ne yücedir. (*Yâ erhame’r-râhimîn*) Ey merhametlilerin en merhametlisi olan Allahım!”

Bu duayı yaptığın vakit, o karşıdaki adamların kalpleri yumuşar, sana söz söyleyecekse söyleyemez olurlar.

“—Pekiye sana bir ay daha izin verdim haydi...” der.

Yahut da bakarsın, “Alacağımдан vaz geçtim, helal ettim!” deyiverir. Bu Cenâb-ı Hakk’ın elinde... O adamın kalbine ilham eder, o adam da onu yapar. Yeter ki sen varlıkların sahibi olan Hz. Allah’a teslim ol!

e. İnsanların Şerlisi

İbn-i Asâkir, Muaz ibn-i Cebel RA’dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

أَلَا أَنْبِئُكَ بِشَرِّ النَّاسِ مَنْ أَكَلَ وَحْدَهُ وَمَنَعَ
رِفْدَهُ وَسَافَرَ وَحْدَهُ وَضَرَبَ عَبْدَهُ أَلَا أَنْبِئُكَ
بِشَرِّ مَنْ هَذَا مَنْ يَبْغُضُ النَّاسَ فَيَبْغُضُونَهُ
أَلَا أَنْبِئُكَ بِشَرِّ مَنْ هَذَا مَنْ يُخْشَى شَرُّهُ وَلَا
يُرْجَى خَيْرُهُ أَلَا أَنْبِئُكَ بِشَرِّ مَنْ هَذَا مَنْ
بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ أَلَا أَنْبِئُكَ بِشَرِّ
مَنْ هَذَا مَنْ أَكَلَ الدُّنْيَا بِالدِّينِ

(كر. عن معاذ)

RE. 168/2 (*Elâ ünebbiüke bi-şerri'n-nâsi: Men ekele vahdehû, ve menea rifdehû, ve sâfera vahdehû, ve darabe abdehû; elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ, men yebgudu'n-nase feyebgudùnehû; elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ, men yuhşâ şerruhû, ve lâ yürcâ hayruhû; elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ, men bâa ahiretehû bi-dünyâ gayrihî; elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ, men ekele'd-dünyâ bi'd-dîni.*)

Şimdi bunu iyi dinleyin ama! Nasın şertlilerini Cenâb-ı Peygamber bize beyan ediyor.

⁵ *Kenzü'l-Ummâl*, c.XVI, s.93, no:44045; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.8, no:4588.

(*Elâ ünebiüke bi-şerri'n-nâsi*) “Kötü insanlar, şerli insanlar kimlerdir haber vereyim mi?” Hepimiz düşünürüz kimdir diyerekten, bak ne kadar fark var:

(*Men ekele vahdehû*) “Yemek yerken yalnız yiyor, başkasını sofrasına almıyor.” Gerek azametinden ve gururundan ya da cimriliğinden, her neyse...

(*Ve menea rifdehû*) “Bir ikram, ihsan yapacak ya, onu da yapmıyor.” Yani sofrasına almıyor, ‘Al şunu da, haydi git bahçede karnını doyur!’ da demiyor. Atâsı da yok...

(*Ve sâfera vahdehû*) “Çok gururundan dolayı yalnız gidiyor, yanına kimseyi almıyor.” Yalnız yolculuk yapıyor, onun için yalnız yolculuk da caiz değildir. İnsanın yanında bir arkadaşı olmalı, ölüm var, dirim var, tehlikeler var...

(*Ve darabe abdehû*) “Bir şânı da mütemadiyen kölesine, ‘Vay neden bunu yaptın?’ diye patlatıyor, ‘Vay neden bunu dinlemedin?’ diye pat vuruyor, dövüyor.”

Bu bize haber verilen kötü insanın vasıfları; yalnız yiyen, iyiliği dokunmayan, yalnız başına yola çıkan ve kölesini döven, daima hakaret adam.

(*Elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ*) “Bu kötüyü anladınız ama bundan daha kötüsü var. Bu kötüyü de size haber vereyim mi?” Bu kötü adam, anladınız, fakat bundan daha kötüsü var. Kimdir?

(Men yubğidü'n-nâse ve yubğidûnehû)
“İnsanlara buğz ediyor, insanlar da ona buğz ediyorlar.”

“—Allah belasını versin bu adamların, ne kadar kötü adam bunlar!” filan diyerek buğz ediyor.

Bu da kötüdür. Bu evvelkinden kötüdür.

(*Elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ*) “Bundan daha bir kötüsünü de haber vereyim mi?”

Ha şurada aklıma geldi, o Abdülaziz ed-Debbağ Hazretleri diyor ki:

“—Tevbe istiyorsan, Allah-u Teâlâ'nın sana tevbe ikram etmesini istiyorsan, bütün müslüman kardeşlere karşı tevbe yap ve hepsinin iyiliğini iste! Allah sana o zaman kendiliğinden tevbe nasip eder. Çünkü sen âlemin kötülüğünü göreceksin de ne olacak?”

(*Elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ*) “Bundan da kötüsü var, onu da haber vereyim mi?” Kim o?

(*Men yuhşâ şerruhû ve lâ yürcâ hayruhû*)
“Kendinden bir hayır umulmaz, kötülüğünden de emin olunmaz.” Bu bana bir fenalık yapacak ama acaba ne zaman diye bakar. Bir hayır istesen onu da yapmaz. Bu, bu ikisinden de beterdir.

(*Elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ*) “Bundan daha bir kötüsü daha var, yani bunlardan daha kötüsünü haber vereyim mi?” Kimdir o?

(*Men bâa âhiretehû bi-dünya gayrihî*)
“Başkasının menfaatine, başkası faydalanacak.

Onun için ahiretini feda ediyor. Başkası menfaatlenecek ama âhiret için değil de dünya için faydalanacak.” Dünya için faydalanacak olan bir adama, kendi âhiretini mahvediyor. Bunlar da her zaman bulunan mahlûklardır, her zaman bulunuyor. Şimdi bundan daha kötüsü olacak...

(Elâ ünebbiüke bi-şerrin min hâzâ) “Bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? *(Men ekele'd-dünyâ bi'd-dîni)* Dinini dünyası için alet ediyor.” Allah esirgeye...

Şimdi her zaman göre geldiğimiz ve tanıdığımız, bildiğimiz şeylerden birisi, cemaatin arasına müslümanım der girer. Bakarsın namaza gelmiştir, namaz kılıyor, seversin, halbuki Allah için gelmemiştir, mutlaka bir fitnesi vardır. Kendini müslümanlara tanıtmamak için, gayesine ulaşmak için müslümanların arasına girer, namazını kılar. Ama evinde kılar kılmaz, Allah bilir.

Ama “Müslümanlar beni de müslüman zannetsinler ve onların iç yüzüne vâkıf olayım!” diyerek müslümanların arasına sokulur, ama gayesi o değil. Gayesi Allah rızası değil, gayesi şeytanlık.

Bunun bir misali, bizim rahmetlik Sürmeneli Hoca derler bir Hocaefendi vardı, Allah rahmet eylesin... O cami cami gezer, kadınlara ders verirdi. Bir hanımefendi buna derslerine devam edici olmuş, hemen Hocaefendi'nin çantasını elinden alır, arabasına bindirir,

götürür getirirmiş. Hocaefendi de çok memnun, “Aman ne iyi bir hanıma rast geldik!” dermiş. Hem hizmet ediyor, bazen para yardımı yapıyor, filan diye.

Bir gün Hocaefendi’ye bir celp gelmiş, mahkemeye. Bakmış ki bu kadın karşısında...

“—Yahu iki seneden beri, sen bunun için mi devam ediyordun be hıznır kadın?” demiş.

O hıznır kadın bütün not etmiş Hocaefendi’nin derslerini, e Hocaefendi de bazen ağzından mahzurlu şeyler de kaçırmış anlaşılır.

Şimdi bu kadan dini alet ederektan kendisine dünya faydası sağlamış. Maaşını artıracaklar veyahut bir ikramiye verecekler. Ama camiye gelerek dini alet ediyor.

Çok çeşitlisi var da, bu hadiseden bir hadise... Allah kusurumuzu affetsin...

Rahmetli Hocaefendimizin bir tavsiyesi vardı, hatırıma geldi.

Demişti ki bize bir dersinde;

Bir tilki bir kuyuya girmiş. Aslan da oradan geçiyormuş.

“—Aslan kardeş, düştüm buraya, tuzağa tutuldum. Ne zamandan beri açım!” demiş

Aslan da yiyecek getirir, onu orada beslermiş.

“—Evlatlarım tilki olup da aslana kendinizi besleteceğinize, aslan olun da siz besleyin tilkiyi!” dedi.

Allah muhafaza etsin, insan adî şeylere tenezzül etmemeli. Bu dünya geniş el-hamdü lillah, her türlü rızık da var... Rızıkı Allah'tan, hayırlı yoldan istemeli! Böyle şeytanlıklarla kazanılacak rızıklardan hayır mı olur insana?

f. Hz. Ali RA'ı Sevmek

Hız. Ali Efendimiz'in methiyesi hakkında bir hadîs-i şerîftir. Taberânî, Abdullah ibn-i Ömer RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

أَلَا أَرْضِيكَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ أَخِي وَوَزِيرِي تَقْضِي
دِينِي وَتُنْجِزُ مَوْعِدِي وَتُبْرِئُ ذِمَّتِي فَمَنْ أَحَبَّكَ
فِي حَيَاةٍ مِنِّي فَقَدْ قَضَى بِحُبِّهِ وَمَنْ أَحَبَّكَ
فِي حَيَاةٍ مِنْكَ بَعْدِي خَتَمَ اللَّهُ لَهُ بِالْأَمْنِ
وَالْإِيمَانِ وَمَنْ أَحَبَّكَ بَعْدِي وَلَمْ يَرْكَ خَتَمَ اللَّهُ
لَهُ بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَأَمَّنَهُ يَوْمَ الْفَزَعِ وَمَنْ
مَاتَ وَهُوَ يُبْغِضُكَ يَا عَلِيُّ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً
يُحَاسِبُهُ اللَّهُ بِمَا عَمِلَ فِي الْإِسْلَامِ

(طب. عن ابن عمر)

⁶ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XII, s.420, no:13549; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.611, no:32955; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.469, no:4510.

RE. 168/3 (*Elâ urdîke yâ alî, ente ahî ve vezîrî, takdî deynî, ve tuncizü mev'idî, ve tûbriü zimmetî; femen ehabbeke fî hayâtin minnî, fekad kadâ nahbehû; ve men ehabbeke fî hayâtin minke ba'dî, hatema'llàhu lehû bi'l-emni ve'l-îmâni; ve men ehabbeke ba'dî velem yerake, hatema'llàhu lehû bi'l-emni ve'l-îmâni, ve âmenehû yevme'l-fezei; ve men mâte ve hüve yübğüduke yâ ali, mâte mîteten câhiliyyeten, yuhâsibühu'llàhu bimâ amile fi'l- islâmi.*)

(*Elâ urdîke yâ alî, ente ahî ve vezîrî*) “Sen benim İslâm'da kardeşim ve vezirimsin.”

Başka bir hadis-i şerifte Efendimiz buyurmuşlar ki:

“—Benim iki tane yerde, iki tane de gökte vezirim vardır. Gökteki vezirlerimin birisi Cebrail, birisi Mikail'dir. Yerdeki vezirlerimin birisi Ebu Bekir'dir, birisi de Ömer'dir.”

(*Takdî deyni*) “Borcumu öder, (ve tuncizü mev'idî) verdiğim sözü yerine getirir, (ve tûbriü zimmetî) zimmetimi ibrâ edersin.”

(*Femen ehabbeke fî hayâtin minnî fekad kadâ nahbehû*) “Ben hayattayken seni kim severse, o âhiretin saadetini bulmuştur.”

(*Ve men ehabbeke fî hayâtin minke ba'dî*) “Bir de ben âhirete göçtükten sonra kıyamete kadar gelecek müddet içerisinde yine seni seven insan, (*hatema'llàhu lehû bi'l-emni ve'l-îmâni*) emn ü imân ile, saadetle âhirete geçer. (*Ve men ehabbeke ba'dî ve lem yerake*) Benden sonra yine seni görmeden seviyor;

(*hatema'llàhu lehû bi'l-emni ve'l-îmâni*) o da emn ü imân ile, saadetele âhirete göçer. (*Ve âmenehû yevme'l-feze'i*) O kıyamet gününün bir korkusu var ya, o korkudan da Cenâb-ı Hak onu emin kılar.”

Menkıbesini duyuyoruz, Rasûlullah'ın damadıdır diyoruz, Allah'ın aslanı diyoruz, seviyoruz.

(*Ve men mâte ve hüve yubğiduke yâ aliyyü*) “Her kim seni sevmeyerek, sana buğz ederek ölürse yâ Ali, (*mâte mîteten câhiliyyeten*) cahiliyet ölümü üzerine ölür. (*Yuhàsibühu'llàhu bimâ amile fi'l-islâmi*) İslam'daki bütün amelleriyle Allah onu hesaba çeker; hayır işlemişse hayırlarının mükâfatını görür, şer işlemişse şerlerine karşılık ceza görür.”

g. Meleklerin Hayâ Ettiği Kimse

Ahmed ibn-i Hanbel, Hz. Aişe RA'dan; Ahmed ibn-i Hanbel, Abd ibn-i Humejd, Taberânî ve Beyhakî, Hz. Hafsa RA'dan; İbn-i Asakir, Büreyde'den rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

أَلَا أُسْتَحْيِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحْيِي مِنْهُ
الْمَلَائِكَةُ يَعْنِي عُثْمَانَ

(حم . عن عائشة ؛ حم . وعبد بن حميد ، طب . ق . عن حفصة ؛ كر . عن بريدة)

RE. 168/4 (*Elâ estahyî min raculin testahyî minhü'l-melâiketü, ya'nî osmâne.*)

(*Elâ estahyî min raculin testahyî minhü'l-melâiketü*) “Meleklerin kendisinden haya ettiği

bir kimseden ben de haya etmeyeyim mi?” (Ya’nî osmâne) Hz. Osman RA için söylemişler.

Peygamber Efendimiz SAS, sıcak bir gün bir bahçelikte imiş. Serinlemek için kuyunun kenarına oturmuş, bacaklarını kuyuya sarkıtmış. Biraz sonra Hz. Ebû Bekir RA gelmiş, o da Efendimizin sağ yanına oturmuş. Biraz sonra Hz. Ömer RA gelmiş, o da sol yanına oturmuş. Serinliyorlar, muhabbet ediyorlar.

Daha sonra Hz. Osman RA gelmiş. Kuyunun etrafı dolu olduğu için, Peygamber Efendimiz’in karşısına, duvarın dibine oturmuş. Hz. Osman RA gelince, Peygamber Efendimiz toplanmış, eteğini düzeltmiş.

Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer buna hayret edince; “—Melaikelerin kendisinden hayâ ettiği bir kimseden ben hayâ etmeyeyim mi?” buyurmuş.

h. Cehennem Sefihler İçin Yaratılmıştır

Taberânî, Ebû Ümâme RA’dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁸

---

⁷ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.62, no:24375; Beyhakî, *Sünenü’l- Kübrâ*, c.II, s.230, no:3059; Tahâvî, *Müşkilü’l-Âsâr*, c.IV, s.271, no:1488; Abdü’r- Rezzak, *Musannef*, c.XI, s.232, no:20409; Ahmed ibn-i Hanbel, *Fadâilü’s-Sahabe*, c.I, s.467, no:760; Hz. Aişe RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XI, s.592, no:32838; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.V, s.471, no:4514.

⁸ Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.VIII, s.220, no:7874; Heysemî, *Mecmaü’z- Zevâid*, c.IV, s.575, no:7673; Ebû Ümâme RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XVI, s.399, no:45095; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.V, s.493, no:4559.

أَلَا إِنَّ النَّارَ خُلِقَتْ لِلْسُّفَهَاءِ وَهِنَّ النِّسَاءُ

إِلَّا الَّتِي أَطَاعَتْ بَعْلَهَا

(طب . عن أبي أمامة)

RE. 168/5 (*Elâ inne'n-nâra hulikat li's-sufehâi, ve hünne'n-nisâü, ille'lletî etàat ba'lehâ.*)

(*Elâ inne'n-nâra hulikat li's-sufehâi*)
“Haberiniz olsun, muhakkak ki ateş sefihler için yaratılmıştır. (*Ve hünne'n-nisâü*) Ve onlar da kadınlardır; (*ille'lletî etàat ba'lehâ*) ancak kocasına itaat eden müstesna...”

Sefih; aklın ve dinin hilafına, arzularına göre hareket eden.

Kocalarına itaat edenlerden başka, ki etmeyenler çıkıyor içinden, kadınların hepsi o sefihler güruhuna dahildir.

i. Dünya Aldatıcıdır

Hàkim, Hamne bint-i Cahş RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁹

أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوءٌ خَصِرَةٌ فَرَبٌّ مُتَخَوِّضٌ فِي

الدُّنْيَا لَيْسَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا النَّارُ

(ك . عن حمنة بنت جحش)

RE. 168/6 (*Elâ inne'd-dünyâ hulvetün hadıratün, ferubbe mütehavvidin fi'd-dünyâ, leyse lehû yevme'l-kıyâmeti ille'n-nâru.*) (*Elâ inne'd-dünyâ hulvetün hadıratün*)
“Muhakkak ki dünya tatlı ve yeşildir. (*Ferubbe mütehavvidin fi'd-dünyâ*) Amma dünyaya dalmış nice insan vardır ki, (*leyse lehû yevme'l-kıyâmeti ille'n-nâru*) kıyamet gününde onun için ateşten başkası yoktur.”

Bu dünya hakikaten öyle, herkesin bildiği gibi, çok hoş bir şey ama hepimizi bir tarafa sevk ediyor, herkes tuttuğu parçayı elinden bırakmak istemiyor. Tatlı bir şey, nimetleri hoşuna gidiyor herkesin... Fakat bu dünyaya dalıcı olan insanlar ki, en çok korkulan şeylerden birisi hubbû'd-dünyâdır. Biz bu dünyayı sevmek için gelmemişizdir, bu dünyadan ahirete göçmek için gelen bir kavmiz, insanlarız, beşeriz.

Onun için dünyaya aldanmadan, dünyada helâlinden kazanacağız tabii. İçeceğimiz, yiyeceğimiz, her şeyimiz, ihtiyaçlarımız var. Bu ihtiyaçlar başka, bir de dünyaya bel bağlamak, ahireti unutmak, Allah'ı unutmak, Peygamberi unutmak var.

Bugün çok acı şeyler duydum. Allah hepimizi affetsin, mağfiret etsin...

---

⁹ Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.76, no:6932; Hamne bint-i Cahş RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VI, s.509, no:16760; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.489, no:4549.

Bu insanlar şaşkırmış. Bu şaşkınlıklarından dolayıdır ki mesela Kur'ân-ı Azîmüşşân hakkında münasebetsiz konuşmalar olmakla beraber, Peygamber SAS'in de artık sözlerinin devri, geçtiğine dair, onun sözleriyle amel etmenin devri geçtiğine dair münevver tabaka arasında bir kanaat var ki, bu Allah esirgesin çok kötü bir şeydir.

Çünkü biz müslümanlar Peygamber SAS'i nasıl tanırız?

Peygamber SAS dünyanın direğidir, ahiretin de direğidir. Yani dünyanın ve ahiretin direği Peygamber SAS'dir . Onun nuru, Kubbe-i Hadrâ'dan cihana yayılır. Allah cümlemize nasib etsin de, onun ziyaretine gittiğin vakitte gaflet etme; oradaki nurdan sana bir sıçrama gelse kâfidir sana... Bir sıçrama gelebilirse sana o senin için kafidir. İnsan onun için bütün varını terk eder.

“—Keşke ben onun huzurunda hiç olmazsa bir dakika dursam, o benim için ne büyük devlet ve saadettir. Oradan bana bir nur sıçrarsa, benim için büyük bahtiyarlıktır.” diye düşünür.

Halbuki memleketimiz oradan uzak ama, bugün Cenâb-ı Hak çok imkânlar vermiştir. Ona salât ü selâm göndermek her yerden mümkün ise de, onun huzuruna gidip, huzurunda el bağlayıp;

“—Yâ Rasûlallah! Ben işte o uzak beldeden geldim, senin günahkâr ümmetindenim. İşte senin yardımını, Allah-u Teâlâ'nın izniyle bize himmetini bekliyorum.” gibilerden bir şeyler

söylerse, elbette onun mükâfatı çok başka olur. Allah kusurlarımızı affetsin...

Onun için Rasûlüllah SAS köktür. Yani dünyanın ve âhiretin kökü, direği, bütün nuru odur. Ondan bir nur alamayan insan, tamamıyla küfrün ta içine düşmüştür.

Şimdi mesela bakınız içimizde bir kardeş var, Londra'dan gelmiş İngiliz kardeş, kendisini demin gördüm ama şimdi fark edemeyeceğim. Güzel sakal salmış, şark edebiyat profesörü, Hamid [Algar] diye ad almış kendisi. Yani dün geldi kendisini misafir ettik konuştuk. Tedkikat yapmış, İslâm, Müslümanlık dini en büyük dindir diyerekten Hıristiyanlık dininden İslâm dinine dönmüş el-hamdü lillah. Müslüman olarak gelmiş, bugün memleketimize de Nakşî tarikatının esaslarını öğrenmek için gelmiş.

Derken, Sırbistan'dan geçiyor tabii bu tarafa, Sırp memleketlerinden geçerken orada Boşnak memleketine uğramış. Orada bakmış ki güzel bir zikir var, camisinde mi tekkesinde mi, o hoşuna gitmiş, çok bayılmış. Komünist bir memlekette zikir serbest, Allah diyebiliyorlar.

“—Sizde de var mı böyle zikredecek bir yer, gösterseniz bize!” dedi.

Ne diyeyim şimdi, bir şey diyemedim ki... Allah kusurlarımızı affetsin, Allah intibah versin...

Yalvaralım Cenâb-ı Hakk'a, onun nuru bizden kesilirse yandık! Yani dünyada da yanarız, ahirette de yanarız. Allah cümlemizin kusurunu affetsin...

Onun için, bu dünyaya dalıp da ahireti unutanlar, dünyada yananlardır. Hıristiyan diyoruz, o hıristiyanın küfrü başka... O da bir Allah akidesine hiç olmazsa sahip, gavurdur başka, akidesi bozuktur, şudur, budur. Bir de hiç bunları tanımayan insana ne dersin?

O da bir peygamber tanıyor, Musa diyor, İsa diyor, bir şey diyor. E bunların hiçbirisini tanımayan insan, elbette ondan daha aşağı düşmüş demektir.

j. Hz. Ali'nin Şerefi

Ebû Nuaym, Zeyd ibn-i Erkam RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁰

أَلَا إِنَّ اللَّهَ وَلِيِّيَ وَأَنَا وَلِيُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ
مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْ مَوْلَاهُ

(أبو نعيم في فضائل الصحابة عن زيد بن أرقم)

RE. 168/7 (*Elâ inna'llàhe veliyyî, ve ene veliyyü külli mü'minin, men küntü mevlâhü, fealiyyün mevlâhü.*)

(*Elâ inna'llàhe veliyyî*) “Haberiniz olsun ki, muhakkak Allah benim velîmdir. (*Ve ene*

---

¹⁰ İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.350; Ebû Nuaym, *Fadâil-i Hulefâ-i Râşidîn*, c.I, s.31, no:18; İbn-i Şâhin, *Şerhü'l-Mezâhib-i Ehlü'l-Sünneh*, c.I, s.104, no:87; Zeyd ibn-i Erkam RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.608, no:32945; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.492, no:4556.

veliyyü külli mü'minin) Ben de her mü'minin velîsiyim. (*Men küntü mevlâhü*) Ben kimin velisi isem, (*fealiyyün mevlâhü*) Hz. Ali de onun velisidir.”

“—Benbütünmü'minlerinvelisiyim.”buyurmuş.

Ne kadar? Kıyamete kadar gelecek mü'minlerin velîsi Rasûlüllah SAS, yani nâsırı. yardımcısı... Binâen aleyh nerede insanın başı sıkılırsa sıkılsın, Rasûlüllah'a salât ü selâmlarını bol yapsın; Rasûlüllah SA S onun imdadına yetişir, o oradan kurtulur.

“—Ben kimin mevlâsıysam, velîsiysem Hz. Ali de onun velisidir.”

Üsâme RA, Hz. Ali'ye demiş ki:

“—Ben senin kölen değilim. Ben Rasûlüllah'ın kölesiyim!”

“—Sen bu şeye nereden kondun?” demek istiyor.

Cenâb-ı Peygamber ona bu şerefi verdi. O şeref tabii ona liyakatinden dolayı verilmiştir.

Efendimiz SAS'in Hz. Ali Efendimiz hakkında, “Hz. Ali de mü'minlerin velisidir.” dediği bu söz, Târık isminde bir adama ulaşmış. Adam Rasûlüllah SAS'e gelmiş, demiş ki:

“—Yâ Rasûlüllah, bize ‘*Lâ ilâhe illallah, Muhammedün rasûlüllah*’ dersiniz müslüman olacaksınız dediniz,’ pekiyi kabul ettik dedik. Namazı emrettiniz, pekiyi dedik. ‘Zekat da verin!’ dediniz, pekiyi dedik. ‘Oruç tutun!’ dediniz, pekiyi dedik.” Ve'l-hacce.

“Hac da yapın dedin, ona da peki dedik. Bunların hepsini kabul ettik. Şimdi kalktın, Hz. Ali'nin faziletini çıkardın başımıza... Bu senden midir bu, yoksa bunu Allah tarafından mı tebliğ ediyorsun bize?” demiş.

Rasûlüllah SAS Efendimiz:

“—Allah tarafından bildirileni tebliğ ediyorum.” buyurmuş.

O bilmiyor tabii, Rasûlüllah'ın hiç kendinden söz söylediği yoktur:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

(النجم: ۳ - ۴)

(*Ve mâ yentiku an'il-hevâ. İn hüve illâ vahyün yûhâ*) “O kendiliğinden söz söylemez. Söyledikleri sözler hep Allah-u Teâlâ'nın vahyinin iktizasıdır.” (Necm, 53/3-4)

Rasûlüllah SAS, bunun da Allah'tan geldiğini bildirince, o adam demiş ki:

“—Eğer söylediğin haksız, gökten taş yağdır yahut başka bir azap gönder de bilelim bunu!” demiş.

Bu bedbaht adam, imanı bilmiyor. Sen Rasûlüllah'a inandın, iman ettin mi, artık bu kadar teslim olmak ilzam ederken, şimdi bu buna ağır geldi ve bu ağırlığından dolayı bu şeyi ağzından kaçırdı. “Bu bu sözü söyledikten sonra, hayvanına gidinceye kadar vakit kalmadı kendisine, gökten bir taş kafasından girdi dübüründen çıktı ve orada öldürdü onu.

Kendisi istedi çünkü, kendisi istedi, “Eğer söylediğin haksâ.” Fe-emptır aleynâ hıcâraten. “Gökten taş yağdır.” dedi.

Evet, eğer bu haksâ, yani bu dediğin haksâ. Evi’tinâ bi-azâbin elîmin. “Yahut başka bir azap gönder de bilelim bunu.” demek istedi. Fakat o gitti cehenneme.

Rasûlüllah SAS’i Hz. Ömer ile Hz. Ebû Bekir de dinlediler. “Hz. Ali her mü’min ve mü’minenin mevlâsıdır.” diye onlar da tasdik ettiler.

Bir keresinde Hz. Ömer RA’a soruldu:

“—Yâ Ömer! Hz. Ali’ye o kadar çok saygı gösteriyorsun ki, bu gösterdiğin saygıyı ahabdan hiç kimse yapmıyor. Nedir sebebi?”

Buyurdu ki:

“—O benim mevlâmdır.”

Fakat bununla beraber, bu kadar büyüklüğüyle beraber Hz. Ali RA, Hz. Ebû Bekir RA ve Hz. Ömer RA’ın üstünde değildir. Usuldeki kaideye göre, dördüncü halife Hz. Ali RA’dır.

k. Peygamber SAS Efendimiz’in Ümmetini İstemesi

Hakîm-i Tirmizî, Enes ibn-i Mâlik RA’dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹¹

---

¹¹ Hakîm-i Tirmizî, *Nevâdirü’l-Usûl*, c.IV, s.176; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.XIV, s.414, no:39114; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.VI, s.24, no:4621.

أَلَا إِنِّي لَكُمْ بِمَكَانٍ صِدْقٍ حَيَاتِي فَإِذَا مِتُّ
لَا أَزَالُ أَنْادِي فِي قَبْرِي يَا رَبِّ أُمَّتِي أُمَّتِي
حَتَّى يُنْفَخَ فِي الصُّورِ النَّفْخَةُ الْأُولَى ثُمَّ لَا
تَزَالُ لِي دَعْوَةٌ مُجَابَةٌ حَتَّى يُنْفَخَ فِي

الصُّورِ النَّفْخَةُ الثَّانِيَّةُ

(الحكيم عن أنس)

RE. 168/8 (*Elâ innî leküm bi-mekâni sıdkın hayatî, feizâ müttü lâ ezâlü ünâdî fî kabrî: Yâ rabbi ümmetî ümmetî! Hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati'l-ûlâ, sümme lâ tezâlü lî da'vetün mücâbetün, hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati's-sâniyeti.*)

Peygamber SAS'i çok iyi bilmek lazım. O Allah'ın bir nuru idi, geldi ve nur olaraktan da yine ahirete intikal etti. Şimdi diyor ki:

(*Elâ innî leküm bi-mekâni sıdkın hayatî*)
“Haberiniz olsun ki, ben sizin için hayatım müddetince, sıdk makamındayım. (*Feizâ müttü lâ ezâlü ünâdî fî kabrî*) Ben vefat ettikten sonra kabrimde, (*Yâ rabbi ümmetî ümmetî!*)
“Ya Rabbi, ümmetim ümmetim!” diye nida eder dururum; (*hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati'l-ûlâ*) surda birinci üfürmeye kadar... (*Sümme lâ tezâlü lî da'vetün mücâbetün, hattâ yünfeha fi's-sûri'n-nefhati's-sâniyeti*)

Sonra benim kabul edilmiş olan duam, sura ikinci defa üfürülünceye kadar devam eder durur.”

Demek ki, kabrinde kıyamete kadar bir hayat sahibi olduğunu bize duyuruyor.

Bunun birçok şahitleri vardır.

Rasûl-i Ekrem SAS hayât-ı mânevî ile kabirlerinde haydırlar. Binâen aleyh oraya gittiğimiz vakitte, bizim gibi toprağa intikal etmiş bir ceset yoktur orada. Onun ruhaniyeti hayattadır.

Şimdi bir şey var, âlem-i berzah denilen bir âlem var, ruhlar oradan gelir oraya gider. Herkes oradan gelir, sırası geldikçe herkesin ruhu iner, bedenine girer, o bedenle yaşar sonra o bedenden o berzah alemine ruhu kabz olununca gider.

Oradaki gidiş de herkesin çıktığı yere değildir, gittiği yer çıktığı yere değildir, herkes mevkiine göre gider orada. O mesela güzel bir yerden inmiştir fakat sahibi onu idare edememiştir, bu sefer küfür üzerine gittiyse... Gayet böyle dibeğe benzetiyorlar. Dibi dar, etrafı gittikçe genişleyen ve sonu bulunmayan, sonu bulunamayan bir derecede... Herkes girdiği yer neresiyse o berzah âleminde oradadır, oradan başka yere geçişi haktır. Hangi hakkı burada kazandıysa oradaki yerinde mahfuzdur.

Yalnız Peygamber SAS'in yeri kendisini taşıyacak kudrette olmadığı için; Peygamber SAS'in berzaktaki yeri, o berzah âlemi, nur

âlemi kendisini taşıyacak kudrette olmadığı için; o esrarı o âlem bile taşıyamıyor yani. O âlem taşıyamadığı için, o bütün tabakatta cevalan eder.

Onun için Rasûl-i Ekrem SAS'e kendisini vermiş bir insan, gerek şarkta, gerek garpta olsun, onunla ruhen her zaman temas edebilir. Çünkü onun ruhaniyeti her yerde, güneşin nuru gibi yaygın bir haldedir. Onun için Allah bizi affetsin...

Bak, “Kıyamete kadar da kabrimde ben sizin için Cenâb-ı Hak’a ümmetî ümmetî diyerekten münâcâttayım, bunu bilin!” buyuruyor.

Rasûlüllah SAS'in huzuruna gittiğiniz vakitte, kendinizi iyi verin oraya... Allah nasib etmezse olmaz ama. Allah'tan evvela o istidadı isteyelim ki, oraya gittiğimiz vakitte Rasûlüllah'ın kıymetine, şerefine, şânına yakışır bir şekilde orada salât ü selâmlar okuyup da ondan istimdât edelim!

Şimdi bu hayat böyle gidiyor, fakat o berzah âleminden ruhlar buraya inmektedir. Bak hepsinin miktarı, sayısı var. Oradaki bitmeden buranın kıyameti kopmayacak. Oradan ruhlar buraya inecek, orada hiçbir inecek ruh kalmadığı vakitte kıyametin kopması ona taalluk ediyor. Orada daha inecek ruh varken burada kıyamet kopmuyor, o gelecek, yerini bulacak.

Bu nefha-i ûlâ kopsa da yine benim Cenâb-ı Hak tarafından kabul olunmuş bir duam var, ona da devam ederim.”

Ne zamana kadar? Sura ikinci defa üfürülünceye kadar

Şimdi birinci nefhada bitiyor her şey, canlı kalmıyor. Hiçbir canlı kalmadığı halde, yine ben duama da devam edeceğim. Tâ ki ikinci bir nefha ile insanların diriliş, baas, haşir, rücû başladığı bir devirdir ki, buna tereddüt eden, zerre kadar bir şek yapan adam, müslüman halkasının içerisine giremez. Çünkü şek, kudret-i ilâhîyeden şüpheden ibarettir.

“—Canım, bu ceset toprak olduktan sonra, nasıl olur da bir daha dirilebilir?”

Halbuki, Cenâb-ı Hak şu üzerinde yaşadığımız toprak ölüyken bu ölü toprağa nasıl hayat verdi?

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

(الحديد: ١٧)

(I'lemû ennellàhe yuhyi'l-arda ba'de mevthâ)
“İyi bilin ki, Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltmektedir.” (Hadîd, 57/17)

Bu dünya nâr-ı beydâ halinde idi diyen biz değil miyiz? Güneşten koptu beyaz ateş haline geldi. Nâr-ı beydâ halinde yanan bir kütlede hayat olur mu?

Ağaç kesildi mi öldü, bir de yakıyorsun onu, yaktıktan sonra kül oluyor yahut kömür oluyor neyse, onda hayat bitmiştir. Ama o biten hayata tekrar hayat veriyor Cenâb-ı Hak ve bütün hayat sahiplerinin hayatını da oradan temin ediyor insanlar.

Bu gözünün önünde olan ki, bugün Ay'a gidiyorlar, hayat yok diyorlar, çünkü hava yok. Yarın Cenâb-ı Hak orada da hayatı yaratırsa? Bu dünyamızın da evvelinde hayat burada da yoktu ama bir gün geldi, o hayatı Cenâb-ı Hak burada yarattı.

İşte bu hayatı burada yaratan Allah-u Celle ve A'lâ'nın, bu insana öldükten sonra tekrar bir hayat bahşetmesinde ne güçlük var?

Ana rahminde bir kanı şu şekillere sokan Allah, ana rahminde bir kan parçasını şu şekillere sokan Allah, o topraktan çıkartıp da yediğimiz gıdadan kan olur, o kan da bak kaç şekle dönmüştür. O şekillerle bize hayat veren Allah'a ne güçlük var ki, toprağa girdikten sonra bizi tekrar iade edemesin?

Bir gün olacak ki bu gökten insan menisi gibi su akacak. O sular aktığı vakitte, herkesin ana rahmi mezar olacak, herkes orada şeklini alacak.

O kudret-i ilâhiye, nasıl olacağına aklımız ermez, ama orada yapacak, besleyecek. Bizi ana rahminde nasıl besliyorsa, orada da öyle besleyecek.

Onun için, iman ederken Allah-u Teâlâ'nın kudretine inanacak insan. Kur'an'da kaç yerde geçiyor kadîr, kadîr, kadîr... Cenâb-ı Hak her şeye kadirdir. Kâdir demek, yapamayacağı şey yok demek. Bir şeyi yapamaz dedin mi, onun kudretini inkâr etmiş olursun o zaman.

I. Zerre Kadar Hayır ve Şerrin Karşılığı

Bu olayı şöylece özetleyen başka bir hadise geçelim hemen. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹²

أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا عَرَضٌ حَاضِرٌ يَا كُلُّ مِنْهُ الْبِرُّ وَ
الْفَاجِرُ أَلَا وَإِنَّ الْآخِرَةَ أَجَلٌ صَادِقٌ يَقْضِي
فِيهَا مَلِكٌ قَادِرٌ أَلَا وَإِنَّ الْخَيْرَ كُلَّهُ بِحَذَافِيرِهِ
فِي الْجَنَّةِ أَلَا وَإِنَّ الشَّرَّ كُلَّهُ بِحَذَافِيرِهِ
فِي النَّارِ أَلَا فَاعْمَلُوا وَأَنْتُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَى
حَزْرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُعْرِضُونَ عَلَى أَعْمَالِكُمْ
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الشافعي، ق. في المعرفة عن عمرو مرسل)

RE. 169/1 (*Elâ inne'd-dünyâ aradun hâdır, ye'külü minhe'l-berru ve'l-fâcir. Elâ ve inne'l-âhirete ecelün sâdık, yakdî fîhâ melikün kâdir. Elâ ve inne'l-hayra küllehû bi-hazâfîrihi fi'l- cenneh. Elâ ve inne's-şerre küllehû*

¹² Müsnedü'ş-Şâfiî, c.1, s.67, no:288; Amr Rh.A'ten. Beyhakî, Sünenü'l- Kübrâ, c.3, s.216, no:5599; Şeddâd ibn-i Evs RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.15, s.1372, no:43602.

bi-hazâfîrihî fi'n-nâr. Elâ fa'melû ve entüm mina'llâhi alâ hazer, va'lemû enneküm mu'radûne alâ a'mâliküm. Femen ya'mel miskâle zerretin hayran yerah, ve men ya'mel miskâle zerretin şerren yerah.)

(Elâ inne'd-dünyâ aradun hâdır) “Dikkat edin, uyanın, aklınızı başınıza toplayın ki, *(inne'd-dünyâ aradun hâdır)* dünya hâl-i hazırda elinizde, önünüzde olan bir maldır, metâdır, eşyadır. *(Ye'külu minhe'l-berru ve'l-fâcir)* Bundan herkes yer; iyi de yer, kötü de yer, dinli de yer, dinsiz de yer...”

(Elâ ve inne'l-ahirete ecelün sâdık) “Ahiret de gerçek bir müddettir, mutlaka gelecektir, haktır. *(Yakdî fîhâ melikün kâdir)* Orada her şeye kâdir olan, hükümdar olan Allah-u Teâlâ Hazretleri hükmedecek kulları arasında...”

(Elâ ve inne'l-hayra küllehû bi-hazâfîrihî fi'l-cenneh) “Bak dikkat edin, bilin ki hayrın hepsi tamamıyla, detayıyla cennettedir. Ne kadar saadet, ne kadar selamet, ne kadar hayır varsa bütün etrafı ile beraber hepsi cennettedir.” Binâen aleyh, bu dünyada iken o bütün hayırları cami olan cenneti isteyin!

Nasıl dua ediyor Efendimiz SAS:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا

مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ

(*Allâhümme innî es'elüke'l-cennete ve mâ karrabe ileyhâ min kavlin ev amelin*)
“Allahım, senden Cenneti isterim ve cennete yaklaştıracak söz ve ameli isterim. (*Ve eüzü bike mine'n-nâri vemâ karrabe min kavlin ev amelin*) Cehennem ateşinden sana sığınırım ve Cehenneme yaklaştıracak söz ve amelden sana sığınırım.” diye dua ederek cenneti istiyor ve cehennemden Allah’a sığınıyor.

(*Elâ ve inne'ş-şerre küllehû bi-hazâfîrihî fi'n-nâr*) “Yine gözünüzü açın, agâh olun, bilin ki, şer de bütün detayıyla, teferruatıyla hepsi cehennemdedir.” Bütün kötülükler, fenalıklar, hatırından ne kadar fenalık geçiyorsa, onların hepsi de cehennemliktir.

Bütün hayırlar, saadetler, selametler, cennette; bütün fenalıklar, şerler, kötülükler de cehennemde...

(*Elâ fa'melû ve entüm mina'llâhi alâ hazer*)
“Bir şeyler yapın ama, Allah’tan korkarak yapın!”

İşte hayat elinizdedir, sağlığınıza, gençliğinize, dininize kadrini, kıymetini bilin de ona göre amel edin! Daima Allah-u Teâlâ’dan korku üzerine olun, sakınma üzerine olun!

Her anda Cenâb-ı Hakk’ın çeşitli tecellileri oluyor. Bu tecellilerin karşısında insan daima sabırlı olması ve yolunu şaşırması lazım!

Deniz nasıl çeşitli dalgalarla mütemadiyen dalgalanır fakat kaptan daima gideceği hedefe doğru pusulasını çevirir, oraya gider. Dalga nereden gelirse gelsin. Binâen aleyh sen de dünyanın fitnelerinin hiçbirisine metelik verme, istikametten ayrılma! Allah olsun hedefin...

(*Va'lemû enneküm mu'radûne alâ a'mâliküm*)

“İyi biliniz, herkesin ameli kendisine arz olunacak, bunu iyi biliniz.”

Peygamber Efendimiz, Zilzal Sûresi'nin son ayetlerini söylemiş en sonunda:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

(الزلزال: ۷ - ۸)

(*Femen ya'mel miskàle zerretin hayran yerah*)

“Zerre ağırlığı kadar hayır işleyen, onun karşılığını görecek; (*ve men ya'mel miskàle zerretin şerren yerah*) zerre ağırlığı kadar şer işleyen de, onun cezasını çekecek.” (Zilzâl, 99/7-8) buyurmuş.

Binâen aleyh, ona göre amel et, hedefini ona göre düzelt, yolunu ona göre ele al.

m. Yakîn ve Afiyet

Abdullah ibn-i Mübârek, Hasan-ı Basrî Rh.A'ten rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹³

أَلَا إِنَّ النَّاسَ لَمْ يُؤْتُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا شَيْئًا
خَيْرًا مِنَ الْيَقِينِ وَالْعَافِيَةِ فَسَلُّوهُمَا لِلَّهِ

(ابن المبارك عن الحسن مرسلًا)

RE. 169/2 (*Elâ inne'n-nâse lem yû'tev fi'd-dünyâ şey'en hayran mine'l-yakîni ve'l-âfiyeh, feselûhüma'llâhe.*)

(*Elâ inne'n-nâse lem yû'tev fi'd-dünyâ şey'en hayran mine'l-yakîni ve'l-âfiyeh*) “Agâh olunuz ki, insana dünyada yakın ve afiyetten daha hayırlı bir şey verilmemiştir. (*Feselûhüma'llâhe*) Öyle ise Allah'tan o ikisini isteyin!”

Bu dünyada çok çeşit nimetler var da, çok çeşit nimetlerin içerisinde Cenâb-ı Peygamber Efendimiz bizim için iki şeye delalet ediyor, diyor ki:

“—Bütün dünyadaki şeylerden sizin en çok isteyeceğiniz hayır, yakîn ve afiyettir.”

---

¹³ Abdullah ibn-i Mübârek, *Zühd*, c.I, s.196, no:558; Beyhakî, *Sünenü's-Suğrâ*, c.I, s.26, no:14; Hasan-ı Basrî Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.438, no:7334; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.494, no:4562.

Yakîn, Allah-u Teâlâ'nın kalpleri nur ile doldurmasının insandaki neticesidir. Bu nur ile dolmayan kalpler daima şek, şüphe üzerindedirler. Binâen aleyh, kalpler böyle nur ile doldu muydu, kalp açılır o zaman... Sanki ahireti görmüş gibi bilgisi o kadar geniş olur.

n. Sarhoşluk Veren Her Şey Haramdır

Ebû Nuaym, Enes ibn-i Huzeyfe RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁴

أَلَا إِنَّ كُلَّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ وَكُلُّ مُخَدَّرٍ حَرَامٌ

وَمَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ حَرْمَ قَلِيلِهِ

وَمَا خَمَّرَ الْقَلْبَ فَهُوَ حَرَامٌ

(أبو نعيم عن أنس بن حذيفة)

RE. 169/3 (*Elâ inne külle müskirin harâmun, ve külle muhadderin harâmun, ve mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû, ve mâ hammere'l-kalbe fehüve harâmün.*)

---

¹⁴ Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's-Sahabe*, c.II, s.449, no:792; İbn-i Esir, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.77; Enes ibn-i Huzeyfe RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V, s.368, no:13273; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VI, s.1, no:4575.

(*Elâ inne külle müskirin harâmün*) “Agâh olunuz ki, sarhoşluk veren her şey haramdır. (ve *külle muhadderin harâmün*) Her uyuşturucu haramdır. (Ve *mâ eskere kesîruhû harume kalîlühû*) Çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır. (Ve *mâ hammere’l- kalbe fehüve harâmün*) Kalbi perdeleyen şey de haramdır.”

Bunu gelecek derse bırakalım!

Allah kusurlarımızı affetsin... Tefvikât-ı samedâniyyesine mazhar eylesin... Rızası yollarından bir an bile bizleri ayırmasın...*El-Fâtihah!*

Mehmed Zâhid KOTKU/

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

